

Der blev avsat 8 ruter, hver paa 2—9 ar. Hele feltet fik en overgjødning av 200 kg. superfosfat og 200 kg. 37 % kalisalt pr. ha., og desuten fik 2 paralelruter henholdsvis torvstrørgjødning, halmgjødning og sagspaangjødning. Husdyrgjødningen kjørtes ut den 15de mai.

Ved dette forsøk blev der ikke anvendt like store mængder av de forskjellige gjødselstoffer, men der anvendtes saa meget av hver sort pr. rute, som produceredes av 10 dyr i like lang tid eller $3\frac{1}{3}$ dag med avdrag for tap efter $3\frac{1}{2}$ maanedes lagring.

Den 17de mai blev grønforet saadd (en blanding av havre, sand-erter, vikker og bønner), som utviklet sig godt og blev skaaret den 15de august. Havnen i blandingen utviklet sig særdeles kraftig paa de ruter, som hadde faat torvstrørgjødning, men var daarlig paa de kunstgjødslede ruter. Under hele veksttiden kunde man se, hvilke ruter hadde faat torvstrørgjødning, for der var grønforet kraftigst.

Ogsaa ved dette forsøk, ved hvilket den paa samme tid producerte og siden lagrede gjødning er lagt til grund, har *torvstrørgjødningen ved direkte gjødning til grønfor vist sig at gi avgjort større avling end begge de andre gjødselstoffer*. De to sidste viste sig at være omtrent like.

TORVSTRØETS BETYDNING FOR LANDBRUKET

UTDRAG AV «SVENSKA TORFINDUSTRIENS TIDSKRIFT»

GAARDBRUKEREN klager over, at alt er saa dyrt. Alt hvad han skal kjøpe, særlig kunstgjødning, koster mange penger. Og det er sandt, at kunstgjødningen falder dyr. Men kunde den ikke for en stor del undværes? Hvis der til et gaardsbruk, som føder 8 kjøer og 2 hester, aarlig kjøpes 800 kg. 20 % superfosfat, 600 kg. 20 % kalisalt og 150 kg. chilisalpete, saa koster det tilsammen 132 kr. Men kaster man et blik ind i denne gaardbrukers fjøs, synes den tanke at ta vare paa gjødningen at være ganske fremmed for ham. Den faste gjødning kastes vistnok i en haug utenfor fjøsdøren, men tvaget rinder bort, hvor det lettest og fortest kan komme til. Nu bør man tænke efter, hvad der her forsvinder. Til støtte herfor kan anføres et utdrag av »Den Praktiske Landtbrukaren« av J. F. Hallenborg: »Som før angit indeholder tvaget omkring 0,5 % kvælstof og 1,5 % kali, og et aars tvagmængde eller ca. 3 300 kg. saaledes 16 kg. kvælstof og 50 kg. kali. 9 maaneders staldforingstid og 2 400 kg. tvag utgjør ca. 12 kg. kvælstof og 36 kg. kali. Den mængde av plantenæringsstoffer, som gaar til spilde, hvis ikke tvaget blir tat ordentlig vare paa, er saaledes store.

Dertil kommer, at tvaget indeholder gjødselens mest letopløselige bestanddeler. Skal de nævnte plantenæringsstoffer igjen kjøpes i kunstgjødsel, maa man betale ca. kr. 1,30 pr. kg. for kvælstof og kr. 0,31 pr. kg. for kali eller tilsammen ca. 26 kr.« Altsaa, 26 kroner pr. dyr, hvilket for denne gaardbruger med 8 kjøer og 2 hester utgjør 260 kr. pr. aar. Denne sum kunde forhøies noget, da hestens tvag indeholder 1,55 % kvælstof, men derimot kun 1,07 % kali. Det vilde vel derfor uten tvil være meget mer økonomisk og forstandig at ta vare paa de gjødselstoffer, som produceres paa gaarden, mot at kjøpe kunstgjødsel for sine med megen nøie fortjente penger.

Den enkleste og bedste maate at ta vare paa tvaget er at anvende et strømiddel, som optar tvaget, og da er *torvstrø* uten sammenligning det aller bedste. Ved at bruke *torvstrø* vindes mange fordeler, som er værd at lægge merke til. Foruten det viktigste, at dette strømiddel optar i sig al flytende gjødsel, holder den fjøset tørt og rent. *Torvstrøet* har desuten den store fordel fremfor andre strømaterialer, at det opsuger gasarter, særlig ammoniak, hvilket er en meget viktig egenskap. Det har nemlig den følge, at luften i fjøs og stald altid kjendes friskere og renere ved anvendelse av *torvstrø* end ved noget andet materiale. Desuten bør det ogsaa fremholdes, at melk fra et fjøs, hvor *torvstrø* anvendes, altid er friskere og uten bismak. Melken har nemlig den egenskap, at den let optar gasarter og derved snart faar usmak. Hvis luften i fjøset under melkningen er mer eller mindre fylt av gasarter, faar ogsaa melken en større eller mindre bismak, som endog kjendes paa smør, tilvirket av saadan melk.

Naar saa det mattede *torvstrø* siden blandes med den faste gjødsel, blir blandingen lettere at haandtere, den kan spredes mer jevnt paa akeren og bedre nedmuldes. Dertil kommer, at hvor *torvstrø* anvendes økes muldgehalten, hvilket ikke er tilfældet med kunstgjødselen, som tvertimot driver planteveksten paa bekostning av den muldgehalt, som allerede findes i jorden.

Har man ikke *torvstrø* paa gaarden, maa det kjøpes, og det koster ganske vist penger. Hvis man nu av de penger, som man kjøper kunstgjødsel for, anvender 100 kr. til *torvstrø*, vandt man — foruten de før nævnte fordeler — en direkte beholdning av 32 kr. Akeren er da blit tilført gjødsel for 260 kr. istedenfor 132 kr. og desuten er muldgehalten øket. Følgen herav blir for hvert aar: bedre avling, flere dyr i fjøset. Derfor er og blir løsenet for enhver gaardbruger, som vil komme til en økonomisk og uavhengig stilling:

Bruk torvstrø!
